

Unseen Nairobi

Af Samwel Moses Ntapanta,
fortalt til og oversat af Cecil Marie Schou Pallesen

Jeg er i Nairobi for at lave feltarbejde om kryptovalutaers sociale liv i Kenya i en tid, hvor kenyanerne begynder at tage valutaen til sig. Kryptovalutaer som digitale penge er svære at spore, for slet ikke at tale om at finde de fællesskaber, der er knyttet til dem. Jeg befinder mig i den indledende fase af et antropologisk feltarbejde i det urbane Afrika – limbo-fasen, ventefasen, hvor man afventer, at noget skal ske, så felten kan åbne sig. Hvor finder jeg folk fra kryptomiljøet? Og hvor finder jeg overhovedet kryptovaluta i en by som Nairobi?

Under forberedelserne til turen lavede jeg grundig research på sociale medier for at finde personer og fællesskaber i kryptosfæren i Nairobi. Jeg skrev på deres Twitter-, LinkedIn- og TikTok-sider. Men jeg har endnu ikke modtaget noget svar.

Det er seks dage siden, jeg ankom. Da jeg landede i Nairobi i starten af maj, havde et voldsomt regnvejr oversvømmet byen. Flere mennesker havde mistet livet og utallige huse var ødelagt. I dag er en rolig lørdag, og jeg sidder på en café på taget af Wood Avenue Plaza, på 12. etage. Regnen drypper stadig lidt, og vejret er køligt. Det er svært at finde god kaffe i Nairobi, selvom kaffe dyrkes lige ved foden af Mount Kenya. Denne lille og hyggelige café, der har udsigt over byen, er blevet mit faste sted til en god kop kaffe de sidste dage.

Jeg har siddet på tagterrassen siden middagstid og allerede drukket flere kopper kaffe, mens jeg har funderet, og været en smule frustreret, over, at jeg ikke er brudt igennem til kryptomiljøet i Nairobi. Klokkeren er 15, og der er en mærkelig stemning på caféen. Normalt er den rolig, med folk der mødes over en kop kaffe eller arbejder, men denne eftermiddag er der en stor gruppe mennesker, mange af dem ser ud til at være i 20'erne. De krammer og taler glædesfyldt med hinanden. Jeg prøver at ignorere dem men bliver lidt irriteret over uroen. Jeg beslutter mig for at åbne min Twitter-konto for at distrahere mig selv fra gruppen. Efter nogle få rul finder jeg ud af, at et af Bitcoin-fællesskaberne, *Bitcoin Dada* ('Bitcoin Søstre'), viser dokumentarfilmen *Dare to Dream: A Story From El Salvador* på en café kaldet Unseen. Visningen begynder om en time. Jeg sender en privat besked via Bitcoin Dadas Twitter-side for at spørge, hvor visningen foregår.

Klokken 15:30 begynder gruppen at bevæge sig mod caféens bagdør, og inden for 15 minutter er caféen tilbage til sin rolige og hyggelige atmosfære. Jeg spørger tjeneren, hvem de mennesker var, og hvor de gik hen. "Åh, vi har en lille biograf bag caféen, har du ikke set skiltet derovre?" forklarer han. Til min store overraskelse havde jeg ikke set skiltet "Cinema" i caféens hjørne. "Alle gik til en Bitcoin-filmvisning," tilføjer han.

Åh! Dokumentarvisningen foregår her på denne café. Dette er Unseen Café. Jeg har siddet her seks dage i træk uden at vide, at der er en biograf her, eller at stedet hedder Unseen.

At "unsee" betyder ikke at fjerne fra sit blik fra det, man har set. At "unsee" betyder at tilføje perspektiver til det, man allerede har set, og fortsat ser. Når vores nethinde har

set noget, og vores hjerne har opfanget det, kan vi ikke fuldstændig "unsee" det. Men vi kan tilføje nye perspektiver eller se flere nuancer bag eller ud over det, vi har set. At lave feltarbejde i en by i det globale syd som Nairobi handler ikke om at finde det, man søger. Men, som caféens navn antyder, at "unsee" byen, at komme ind i dens væv, dens underverden, dens indre, og også at give sig selv lov til at se byen fra andre

perspektiver. Det handler om at rense sine øjne for at se og lade sin hjerne strække sig for at finde mening i det, øjnene måske ikke ser.

Det vigtigste i at “unsee” under feltarbejdet er at være åben for alle de muligheder, der findes i felten. At lave feltarbejde i Nairobi handler ikke at spore eller følge noget bestemt – men om *at være der*.

Størstedelen af Bitcoin-entusiasterne i Nairobi var her på cafeen for at se dokumentaren. Det var her, mit feltarbejde begyndte.

Samwel Moses Ntapanta er postdoc på Afdeling for Antropologi, Aarhus Universitet og forfatter til bogen *Gathering Electronic Waste in Tanzania: Labor, Value and Toxicity*. Hans nuværende forskningsprojekt undersøger Web3 og kryptovalutaers sociale liv i takt med at de introduceres i Kenya. Samwel har en ph.d. i antropologi fra Oslo Universitet. Inden sin ansættelse på Aarhus Universitet var han senior researcher på Bayreuth Universitet.

Cecil Marie Schou Pallesen er postdoc på Religionsvidenskab, Aarhus Universitet, og museumsinspektør på KØN – Gender Museum Denmark.